

```
In [1]: import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
import itertools
```

A

```
In [2]: def is_in_hipersphere(point,radius,center_point):
return np.square(point - center_point).sum() <= np.square(radius)
```

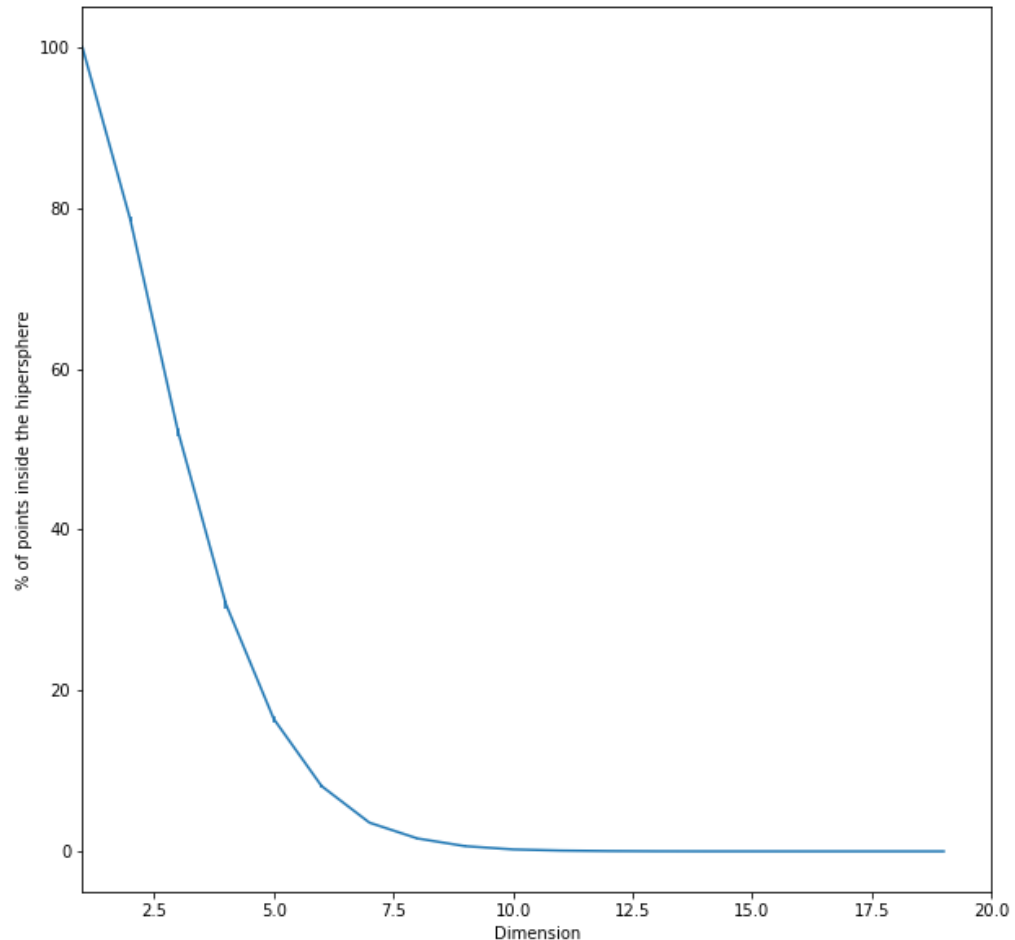
```
In [3]: def generate_random_point(min_val,max_val,dim):
np.random.rand(dim)
return np.random.rand(dim)*(max_val-min_val) - abs(min_val)
```

```
In [4]: X = 1
def space(dim,density):
return np.array([generate_random_point(-X,X,dim) for _ in np.arange(density)])
```

```
In [5]: density= 10000
dims = np.arange(1,20)
aggr_counts=[]
counts = []

for _ in range(10):
    for dim in dims:
        spc = space(dim,density)
        mask = np.array([is_in_hipersphere(point,X,np.zeros(dim)) for point
in spc])
        counts += [len(spc[mask])/density*100]
        aggr_counts += [np.array(counts)]
        counts = []
```

```
In [6]: mean_counts = np.mean(aggr_counts,axis=0)
deviation= np.std(aggr_counts,axis=0)
fig,ax = plt.subplots(figsize=(10,10))
ax.errorbar(dims,mean_counts,yerr=deviation)
plt.xlim(1,20)
ax.set_xlabel('Dimension')
ax.set_ylabel('% of points inside the hipersphere')
plt.show()
```


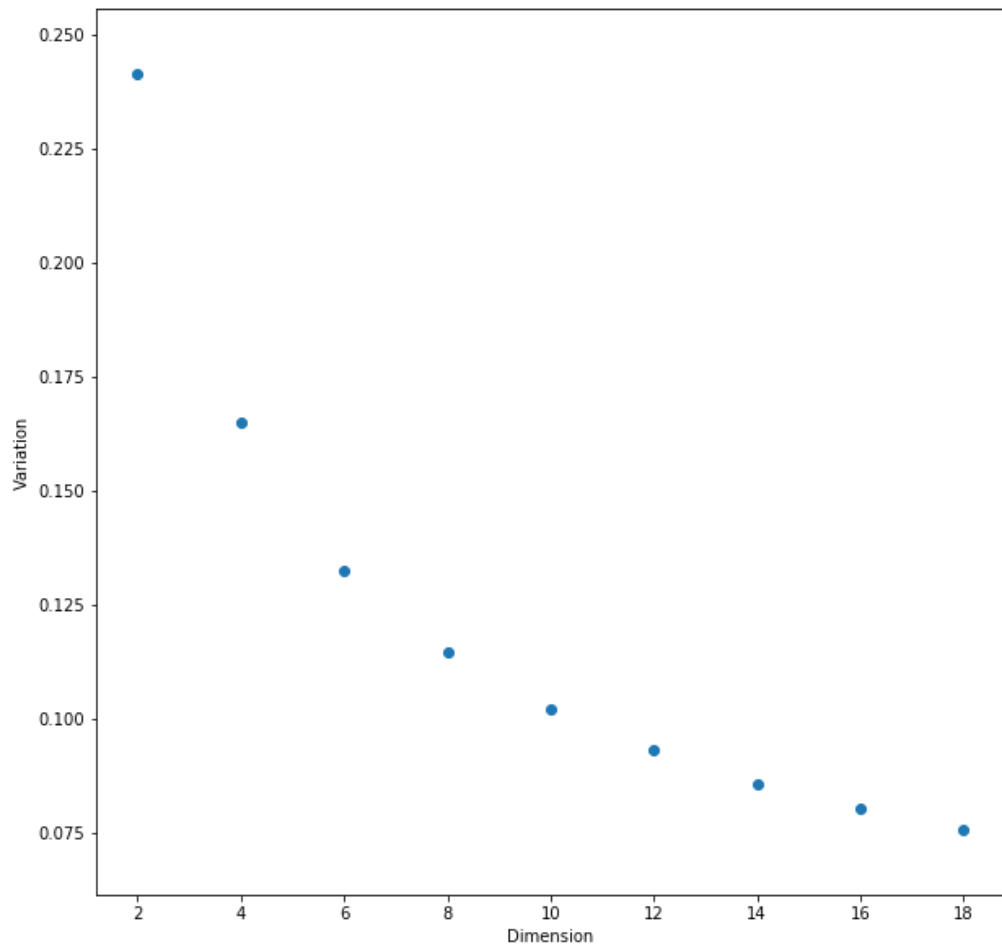
Można zauważyć że wraz ze wzrostem wymiaru przestrzeni spada objętość hiperkuli względem objętości sześcianu, co jest zjawiskiem oczekiwanym

B

```
In [7]: def space(density,dim):
return np.array([generate_random_point(0,1,dim) for _ in np.arange(density)])
```

```
In [8]: dims = np.arange(2,20,2)
coeff = []
for dim in dims:
    tmp_coeff = []
    for _ in range(10):
        spc = space(1000,dim)
        combs = np.array(list(itertools.combinations(spc,2)))
        distances = np.sqrt(np.sum(np.sum(np.square(combs),axis=2),axis=1))
        tmp_coeff += [np.std(distances)/np.mean(distances)]
    coeff += [np.mean(tmp_coeff)]
    tmp_coeff = []
```

```
In [9]: fig,ax = plt.subplots(figsize=(10,10))
ax.scatter(dims,coeff)
ax.set_xlabel('Dimension')
ax.set_ylabel('Variation')
plt.show()
```


Widzimy że spada wariancja odległości dwóch losowo wybranych punktów, wynika to z tego że odległość punktów zależy od położenia a to zależy od losowo wybranych punktów. Zatem zwiększając poziom wymiaru, upodabniamy punkty względem odległości => odległość jest słabą metryką różnicującą w przestrzeni hiperwymiarowej.

C

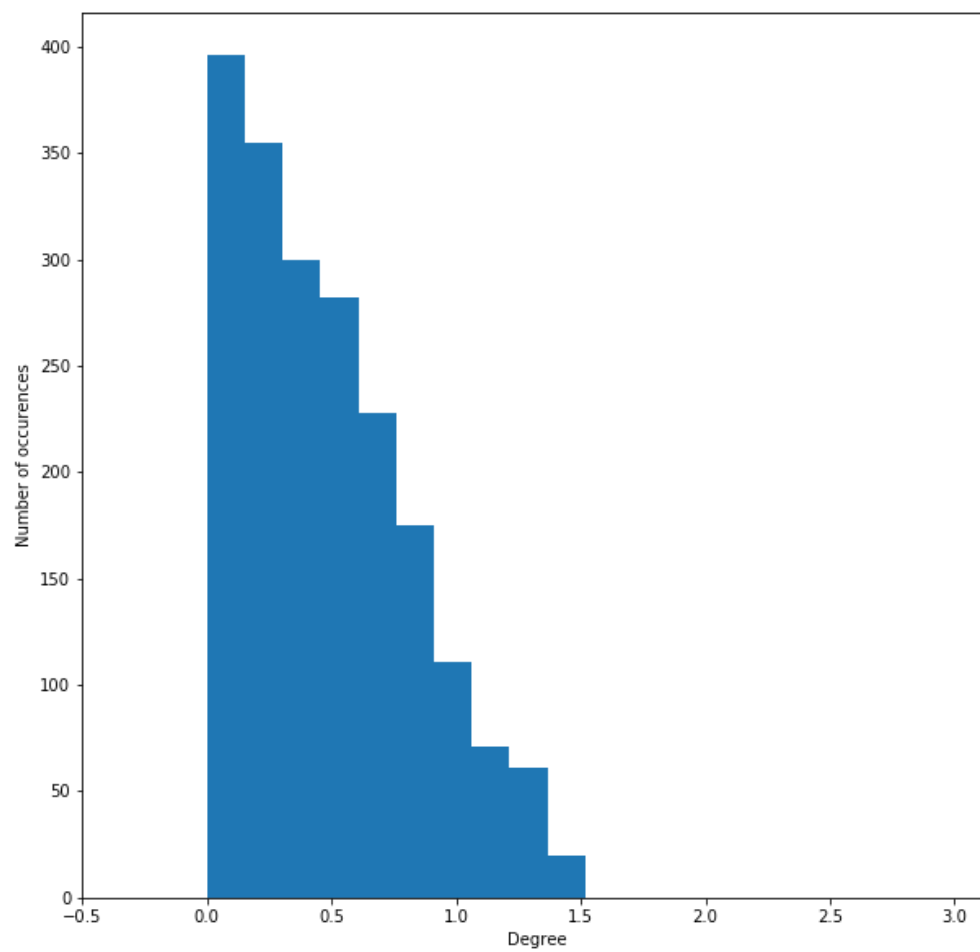
```
In [10]: def unit_vector(vector):
        return vector / np.linalg.norm(vector)

        def angle_between(v1, v2):
            v1_u = unit_vector(v1)
            v2_u = unit_vector(v2)
            return np.arccos(np.clip(np.dot(v1_u, v2_u), -1.0, 1.0))
```

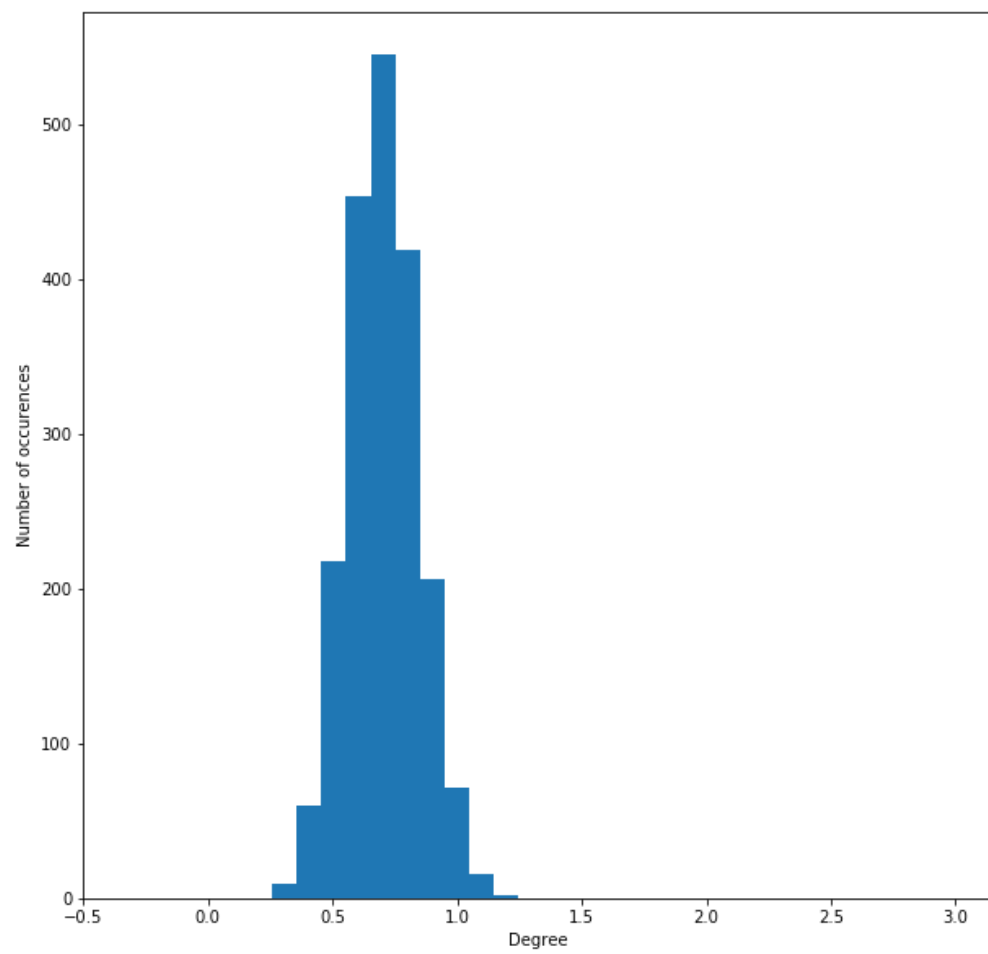
```
In [11]: def show_histogram(spc):
        size = spc.shape[0]
        shuffled = np.random.permutation(spc)
        shuffled_pairs = [angle_between(*i) for i in zip(shuffled[:size-1], shuffled[1:size])]
        fig, ax = plt.subplots(figsize=(10,10))
        ax.hist(shuffled_pairs)
        ax.set_xlabel('Degree')
        ax.set_ylabel('Number of occurrences')
        plt.xlim(-.5, 3.15)
        print(f'Current dim {dim}')
        plt.show()
```

```
In [12]: for dim in range(2,100,10):  
         spc = space(2*1000,dim)  
         show_histogram(spc)
```

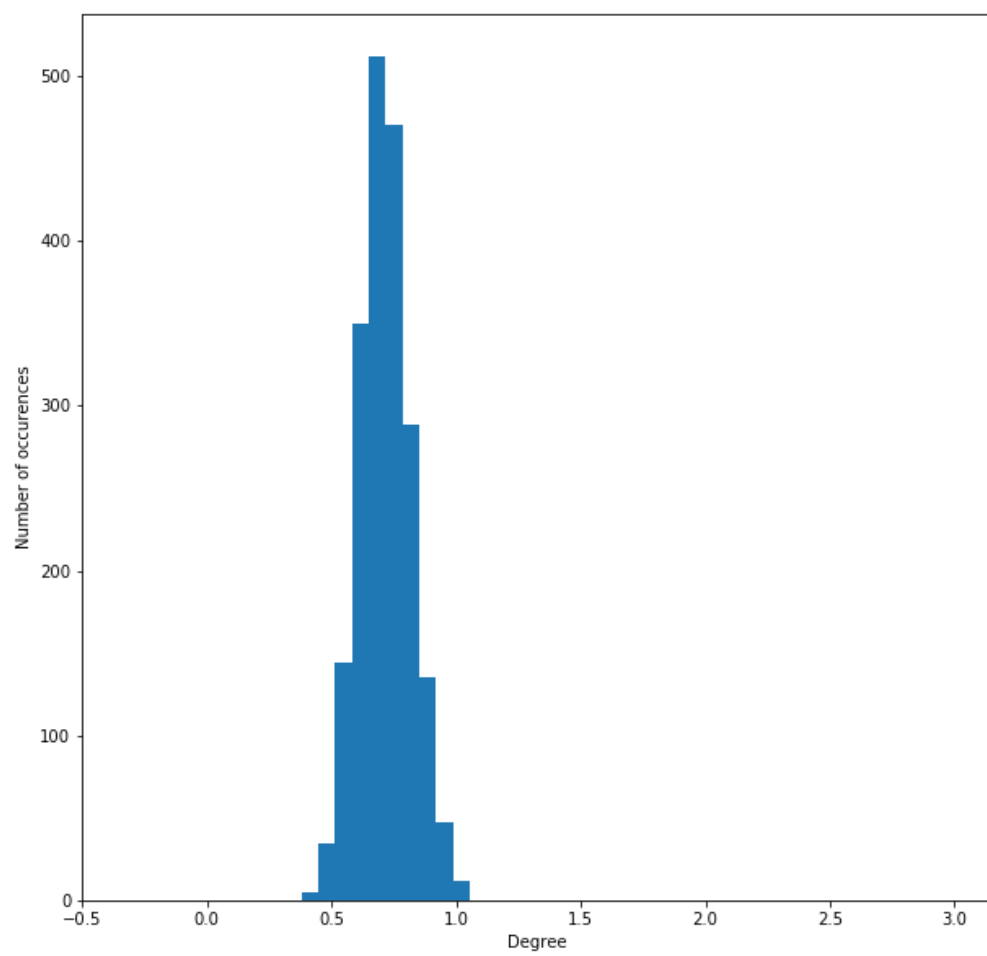
Current dim 2

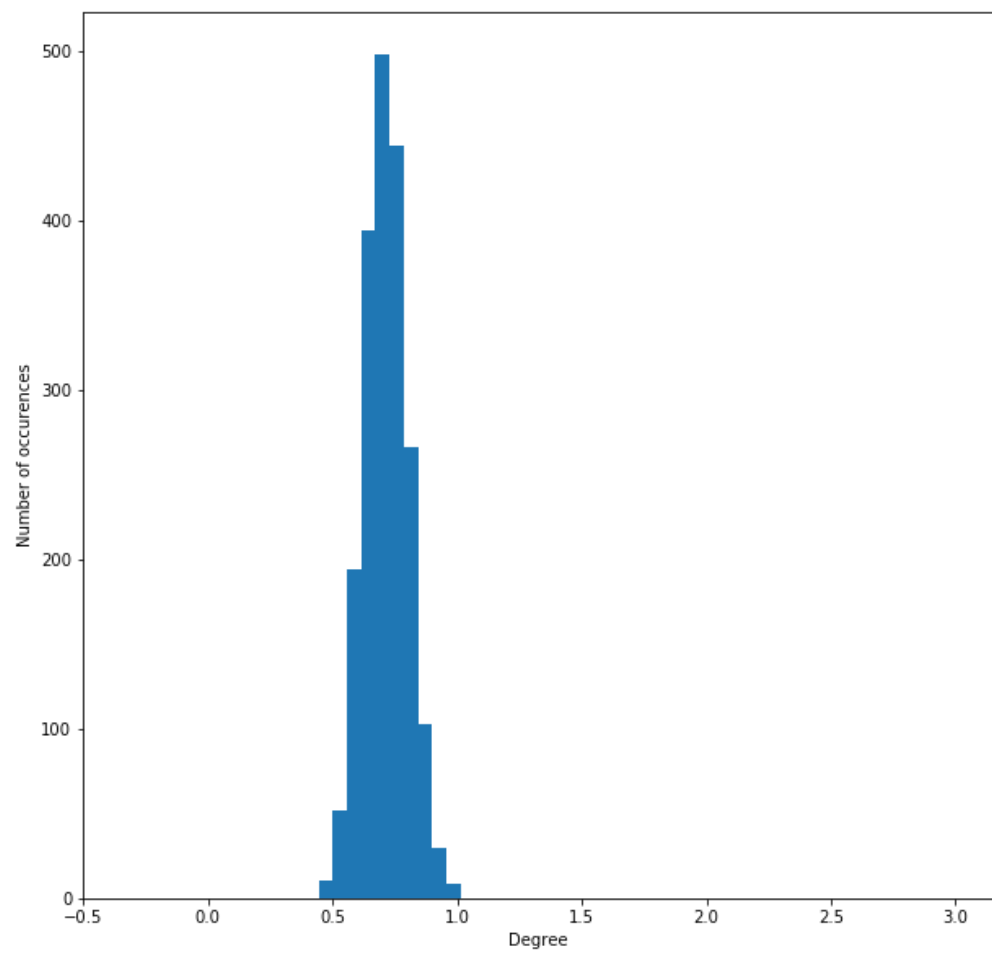
Current dim 12

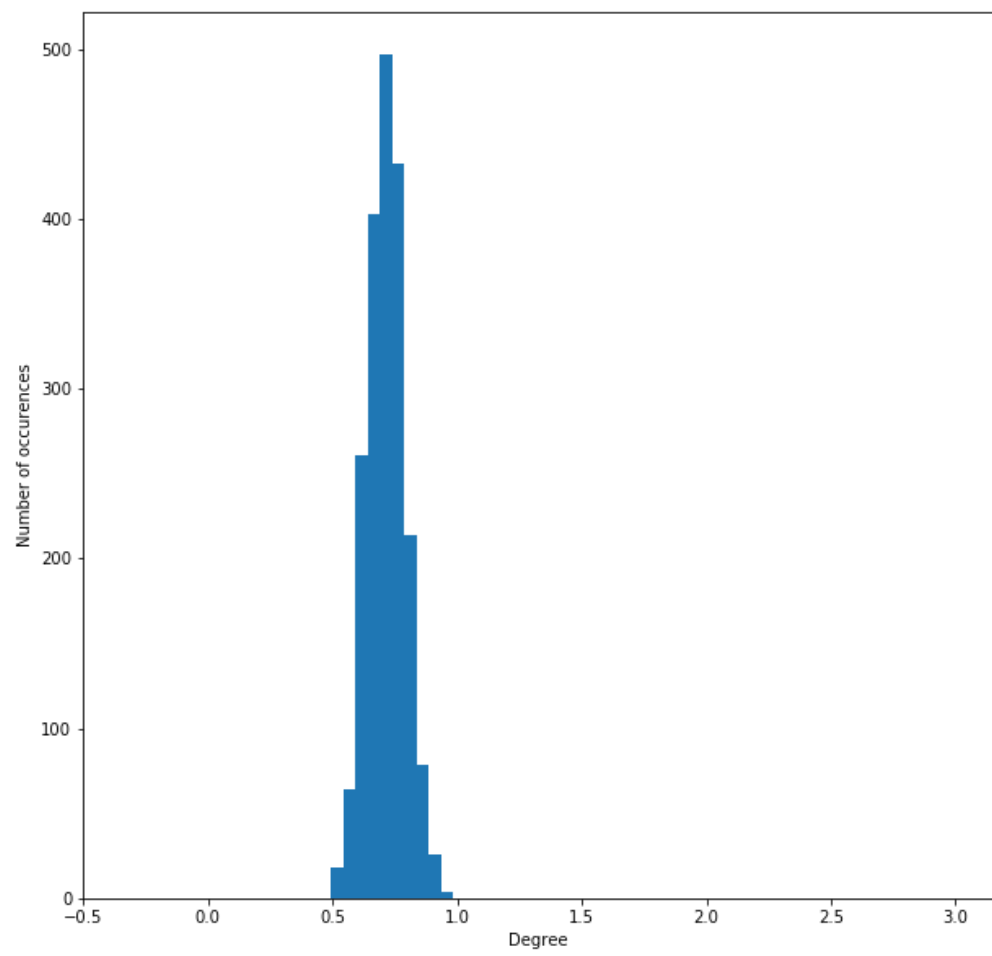
Current dim 22

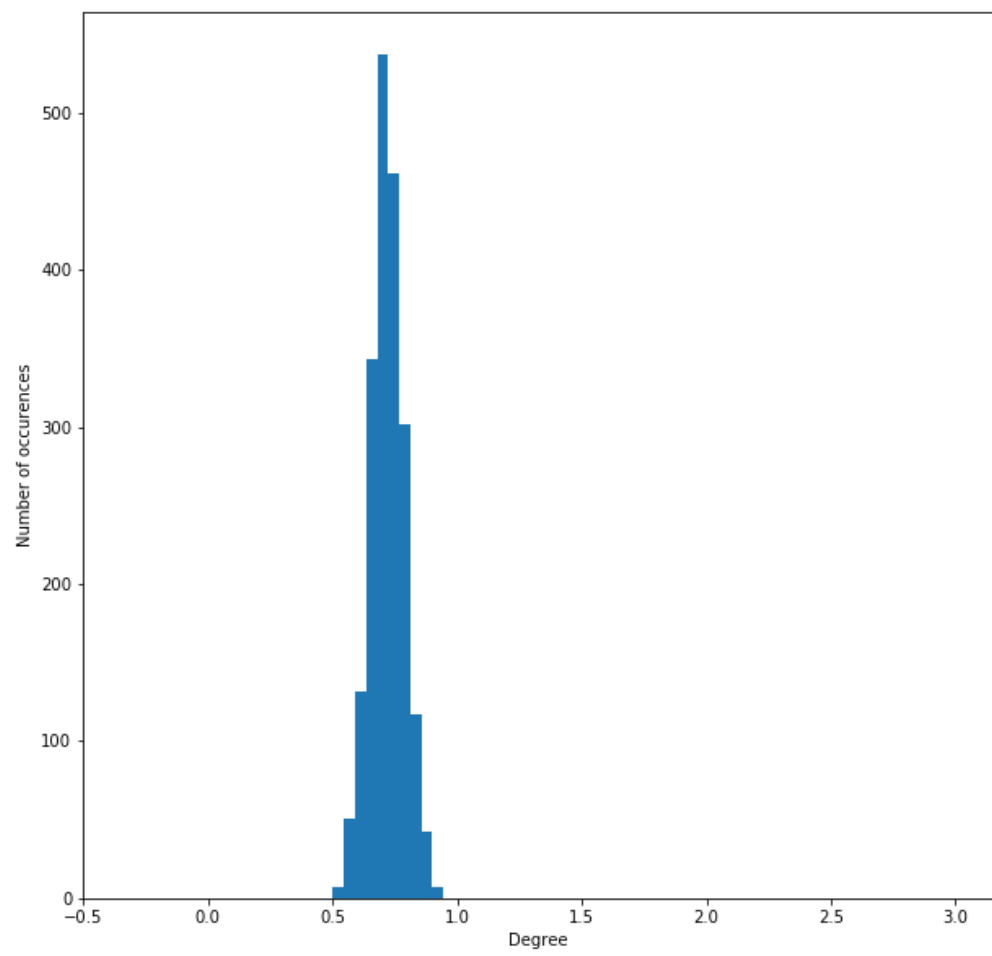
Current dim 32

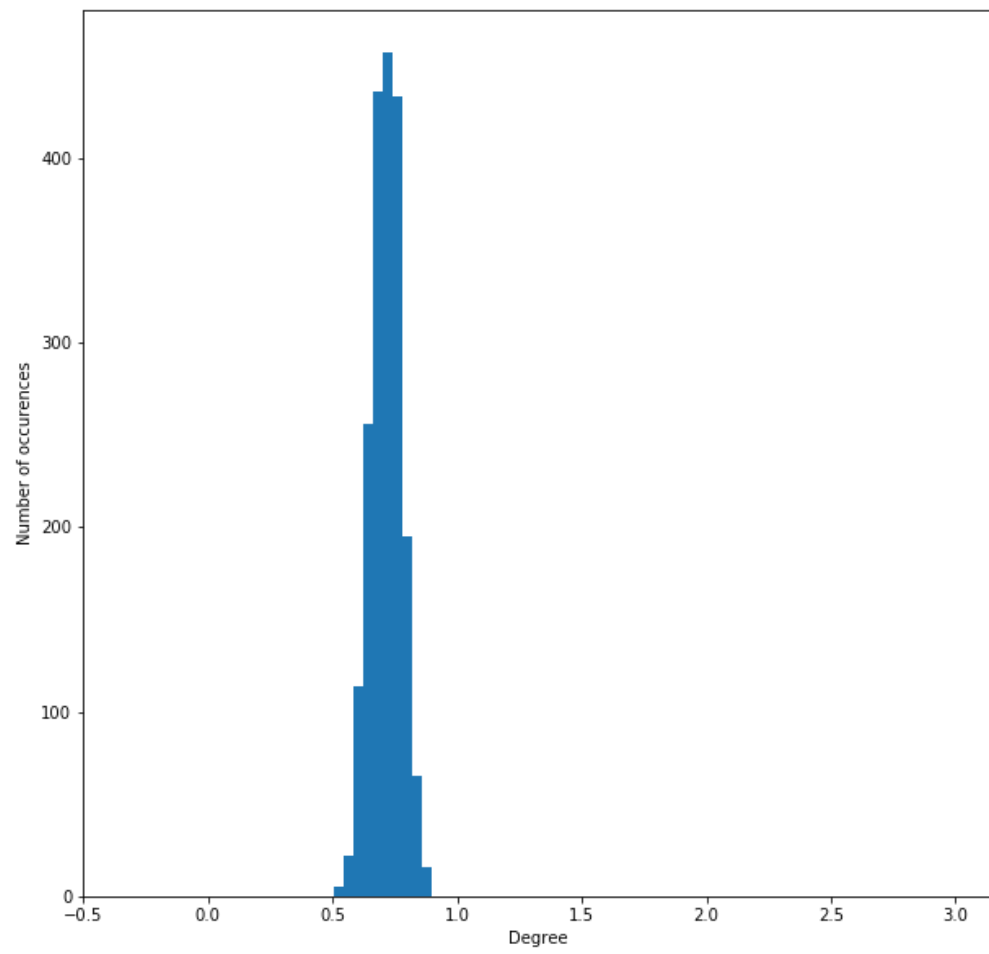
Current dim 42

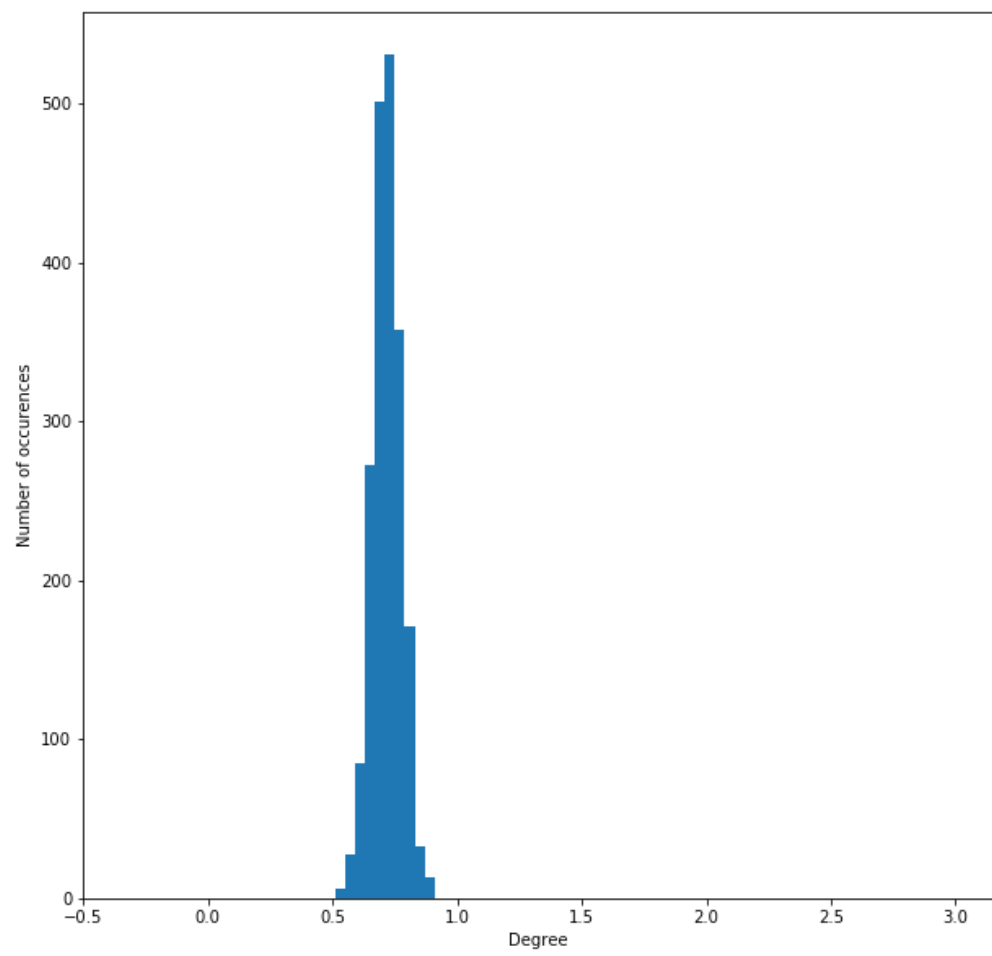
Current dim 52

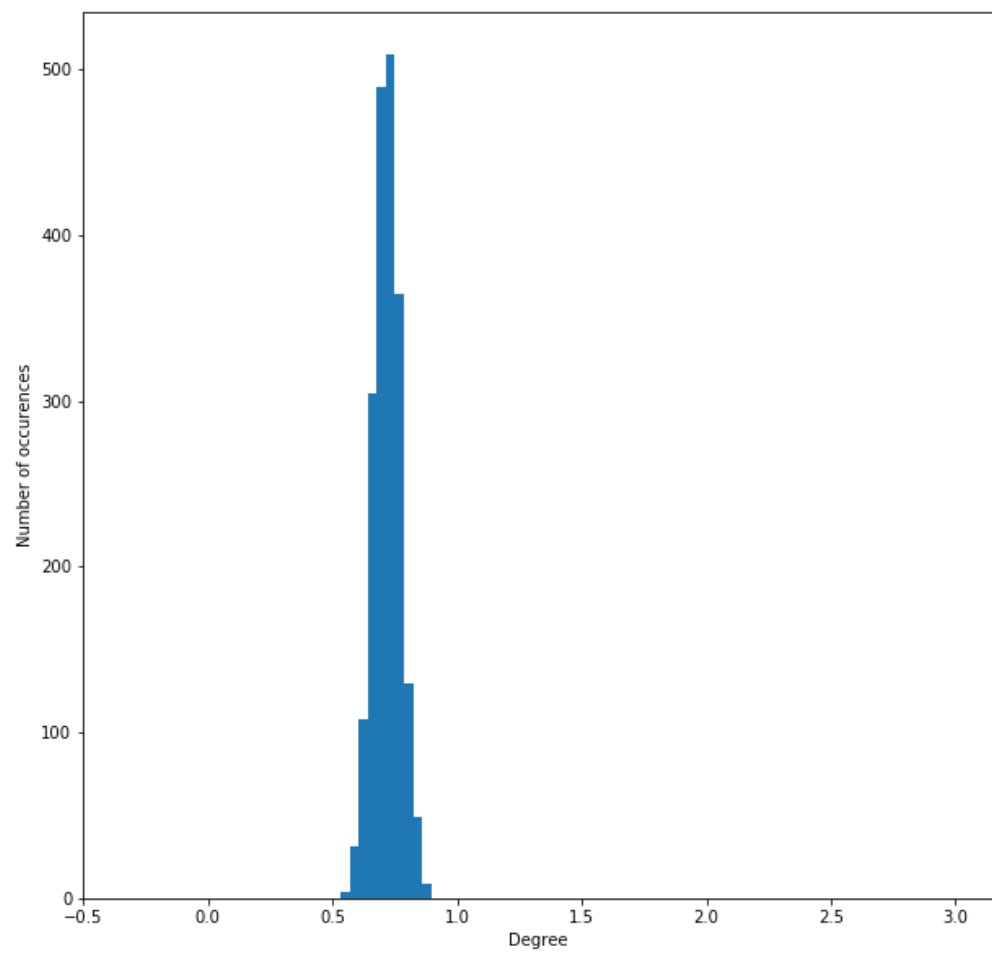
Current dim 62

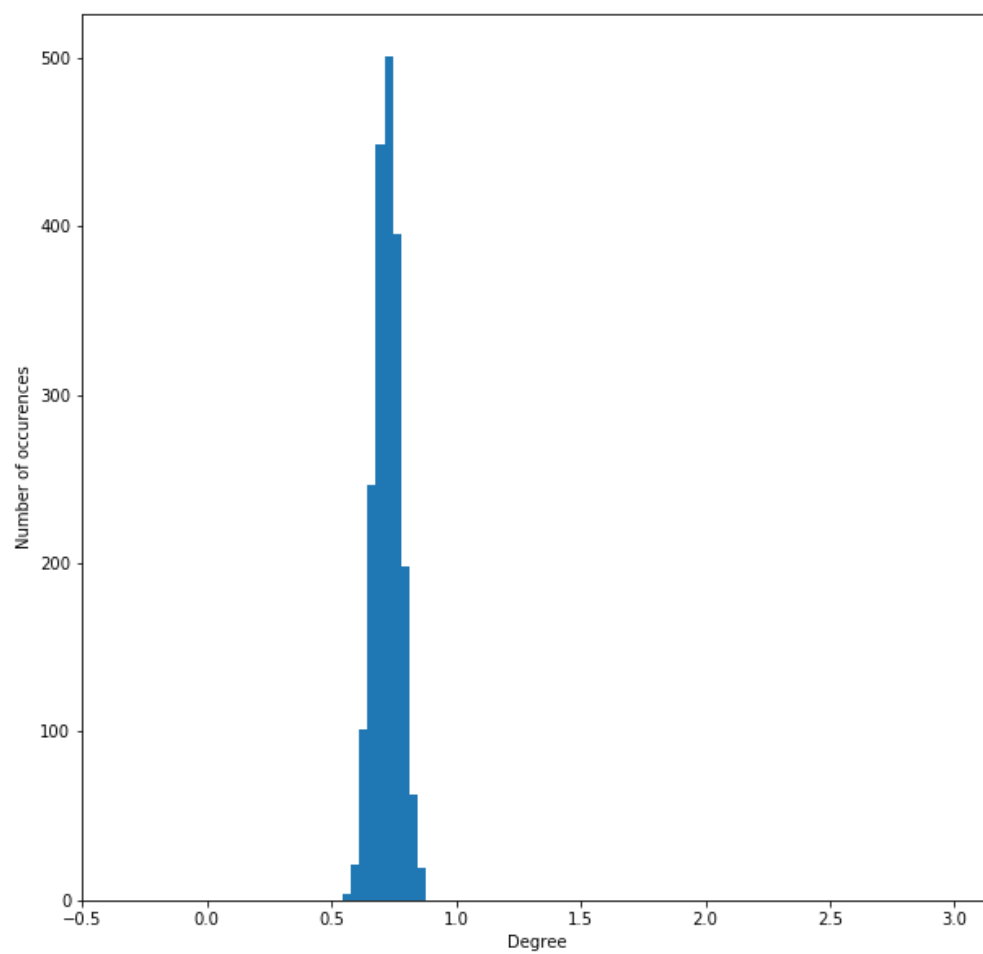
Current dim 72

Current dim 82

Current dim 92

Widzimy że miara kąta losowo stworzonego wektora dąży do ok 40 stopni co pokazuje że miara tego kąta również nie będzie dobrym rozróżnikiem przy identyfikacji wektorów w przestrzeniach wielo wymiarowych.